

SZABÓ DÁRIÓ

.04-11. alkalmából egy kis játékszer

Tudom, hogy:
vers volt

Ádám és Éva szájában a kukacos alma,
és vers lesz mindörökké:
az írott szó hatalma.

Királyok fején vers lesz egy mérgező korona -
templom minden test és benne tüdő helyett
vers az orgona.

Vers volt Hawking tolószékén a kerék,
álmatlan estéken versek dúdolták
a mindenség elméletét.

limit

ez itt most egyre szűkösebb,
ahogy belefújom az orromat a falba
és az örömmel tölt el;
ahogy hallgatom a buszon: már megint karaokézna
azok a csavarok;
ahogy meg vagyunk hempergetve egy sallanggal telített
energiaitalban...
ahogy nyikorgok belül...
ez itt egyre szűkösebb,
ahogy buborék vagyok egy ízesített víz palackjában...
ahogy egy kirakati baba vagyok parókával a fejemen
mindennap más öltözékben;
ahogy bemásztam egy liftbe és azt mondtam magamnak „szabad vagy”

Asszem hétfő van

Két köhíntésem között kelt a nap
Felsírtak a hajnalok és elnyikorogtak
Az első nyújtott ásítások mellett,
A fekete vad árnyalatai elporladtak a
Háztetőkön,
Még izzadtak a lombok...
A kávéma ma csak méreg... Asszem hétfő van.